

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím všechny v tomto dušičkovém čase. Ve chvíli, kdy píšu tento úvodník, je venku stále ještě poměrně pěkně a teplo. Je to takové radostné, vědět, že ještě nemusíme topit. Ale zima může udeřit nečekaně a ten, kdo nebyl připraven, může pak litovat. Stejně tak je příjemné užívat si života, ale smrt také může udeřit nečekaně. Je smutné, když člověk není nijak připraven na to, že přijde před Boží soud. V těchto dnech kdy vzpomínáme na naše zemřelé, bychom měli také častěji vzpomenout i na vlastní smrtelnost. Položit si otázku, čím naplňuji svůj život a kam můj život směřuje. Každé tělo má i duši a měli bychom se o ni také starat. Na ty, kteří nás již opustili, budeme pamatovat při mši svaté v úterý 7. 11. v 17 hodin. A na vás, kteří čtete tento zpravodaj myslím při mši svaté každý týden.

o. Nik

Co je před námi:

Dušičková pobožnost

V úterý 7. 11. v 17h bude v kostele sloužena mše svatá za všechny zesnulé farníky. Po ní půjdeme průvodem na hřbitov a společně se tam pomodlíme.

Farní kavárna

Po letní pauze vás zveme na posezení na faře, příjemné popovídání u kávy, čaje, možnost si zazpívat a jiné. Nejbližší termíny budou 9. a 23. listopadu. Vždy od 17 hodin.

Vyrábění adventních věnců

K adventní době patří vyrábění adventních věnců, můžete si je přijít vyrobit k nám na faru v sobotu 25. 11. od 16 hodin. Také si společně vypijeme čaj/kávu a popovídáme.

Větvičky i pár ozdob nachystáme.

Prosím přineste si sebou věncový korpus, svíčky a nějaké ozdoby podle svojí fantazie. Těšíme se na obohacení při společném vyrábění. Jsou zvány i děti.

Mikulášská nadílka

Jako každý rok, tak i letos, se na děti a jejich rodiče těší Mikuláš s andělem. Pěknou básničku, modlitbu nebo písničku podaruje sladkým balíčkem. Svatý Mikuláš přijde v úterý 5.12.

Hudcov v 16 hodin (u hospody)

Lahošť v 16,30 (u kapličky)

Oldřichov v 18 hodin (před hospodou)

Jeníkov v 18,30 (kostel)

Mikuláš se může trochu zpozdít, proto prosíme o trpělivost.

Adventní koncerty v kostele

V sobotu 16. prosince v 16 hodin se uskuteční tradiční adventní koncert.

Na pátek 22. prosince se obecnímu úřadu podařilo domluvit koncert amerického gospelového sboru. Čas ještě není oznámený, bližší informace se časem dozvíte na stránkách úřadu.

Moravská automobilová pouť do Jeníkova

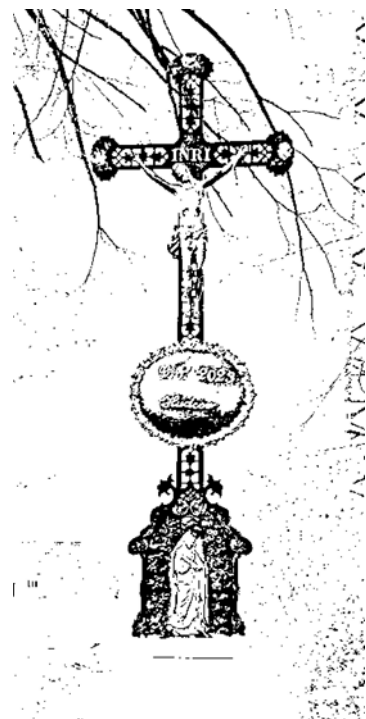

V sobotu 7. října se uskutečnila Moravská automobilová pouť do Jeníkova. Farníci z moravských farností tak již mnoho let „putují“ k jeníkovské Panně Marii, aby si zde, na posvátném místě, vyprosili Boží milosti. Vyjízďelo se ráno okolo šesté hodiny. První zastavení bylo v obci Hudcov, na místě, kde kdysi stávala kaple sv. Antonína. Dnes zde stojí na připomínku kříž. Poutníci byli potěšeni novým natřením kříže a kratičce se u něj pomodlili. Následoval přejezd do Lahoště, kde v kapli Panny Marie všechny

přivítal otec Marek Dunda, který připomenul začátky družby Moravy s Jeníkovem. Neopomenul také zdůraznit, že díky místním obyvatelům a spolupráci s obcí Lahošť je na kapličku zevnitř i zvenku radost pohledět. Po té se poutníci vydali procesím do Jeníkova. Cestou se modlili růženec, což je nejsilnější modlitba k Panně Marii. V jeníkovském chrámu pak následovala mše svatá. V kázání otec Marek připomněl, že Panna Maria zde již v minulosti mnohým poutníkům pomohla svou přimluvou u Boha a tato skutečnost trvá i nadále. Po mši svaté následovalo společné setkání s místními farníky a příjemné občerstvení. Společný pobyt v Jeníkově jsme ukončili zpěvy a modlitbou v kapli svaté Anny před farou. To ale nebyl konec moravské pouti.

V 15 hodin byl u obce Hudcov duchovním správcem farnosti o. Nikem požehnan nově obnovený kříž. Mimo jiné zdůraznil, že kříž je znamením sjednocení mezi Bohem a lidmi, ale i mezi všemi, kteří chápou význam jeho poselství lásky. Na zúčastněných byl patrná radost z této jedinečné události. Celé setkání bylo zakončeno zpěvem národní hymny, kde se zpívá o kráse naší země, vždyť i díky tomuto obnovenému kříži je teď naše země krásnější.

Hned poté vyrazili poutníci na výlet do kaple sv. Jana Nepomuckého ve Štěrbíně, kde prožili krásné setkání s místními obyvateli. Po zpěvech a modlitbě nám pan Mašek poutavě povyprávěl, jak zachránil kapličku před zbořením, a také jaké dobrodružství zažil, když se svou ženou připravovali 50leté výročí své svatby. Poutníkům se zde moc líbilo. Pak už zbývalo jen nasednout zpátky do aut a vyrazit směr Morava. Bohu díky za krásný den. Bohu díky za svaté, ke kterým můžeme putovat a vyprošovat si milosti. Bohu díky za krásné lidi a setkávání s nimi.

Táňa D.

Žehnání kříže mezi Hudcovem a Výšinou byla opravdu vydařená akce a jsem vděčný všem, kdo se o obnovu kříže zasloužili. Mám radost, že tam už není pouhý podstavec z původního kříže, jak tomu dlouhé roky bylo, ale stojí tam hezký kříž. Jako by celé místo zkrásnělo.

o. Nik

Poslední týden prázdnin na faře

Od neděle 27. srpna probíhala na faře Prázdninová univerzita, ke které se připojil i TYNAF - týden na faře. Co děti během posledních dní prázdnin prožily, si můžete právě přečíst.

Na začátku pobytu děti navštívil profesor Ulipispirus, který přivítal nové studenty na akademické půdě. Každý musel složit slib, že se během týdne bude snažit. Profesor dal každému sešit a pero, které budou studenti během týdne používat.

Další dny dopoledne věnovaly děti opakování českého jazyka a čtení. Odpoledne je čekala procházka, návštěva hřiště a různé hry.

Jeden večer studenty navštívila zoubková víla, která jim dávala záladné otázky na téma zdravých zoubků. Předposlední den děti čekal velký výlet. Navštívily ZOO Park Chomutov. Děti velmi zaujaly pestré prolézačky. Každý účastník měl za úkol si vybrat oblíbené zvíře, které potom ostatním ve vlaku představil. Tak si účastníci univerzity procvičili komunikaci a ústní projev.

Poslední den odpoledne byla i pro další děti nachystaná v Lahošti sportovní olympiáda, na kterou se mnozí už předem těšili. Týden byl zakončen u ohně opékáním špekáčků a slavnostním předáváním univerzitního diplomu.

Bohu díky za hojné požehnání během pobytu i všem, kteří se na něm podíleli!

Irča

Přímluva Panny Marie v Jeníkově stále funguje

Může se stát, že když člověk bydlí někde na lukrativním nebo nějak zajímavém místě, přestane to po čase vnímat a jakoby mu zevšední. Něco podobného se mi stalo, ale trochu v jiné rovině. Často při organizování rozličných akcí přestanu vnímat to důležité, to hlavní – že jde hlavně o to, aby lidé byli Bohu blíže. Myslím, na to, co je potřeba zařídit a úplně zapomenou, že daná akce je i pro mě. Toto jsem opět prožívala před Moravskou automobilovou poutí do Jeníkova. Vše již bylo zařízeno, když mi najednou došlo, že i já mohu tento den vzít jako pouť a u Panny Marie si vyprosít milosti pro to, co zrovna prožívám. S touto myšlenkou jsem se z Moravy vydala do Jeníkova. Vnitřně jsem prožívala těžkosti, se kterými jsem si nevěděla rady. V Božím chrámu u Panny Marie jsem je odevzdala. A zpátky jsem se vracela s úplně jiným nastavením. Povzbuzena na duchu, že Bůh o mě ví. A tak chci povzbudit: Panna Maria v Jeníkově stále „funguje“ a přimlouvá se za ty, kdo u ní hledají pomoc. Udělejte i vy tuto zkušenost. Nebudete zklamáni.

Táňa

Vzpomínka na chaloupku pro starší jeníkovská děvčata

Letos jsme byly na chaloupce pouze 3 dívky, ale to vůbec nebyl problém. I přesto, že nás bylo tak málo, jsme si chaloupku užily. Celou chaloupku nás provázela Chaira Luce Badano – svatá, která zemřela velmi mladá na rakovinu.

Vše se mi líbilo, obzvlášť mše svatá na pláži ve staré známé restauraci Štika. Také jsme byly na nočním pochodu, kam chodíme každý rok. Letos jsme se úplně všechny koupaly v noci v přehradě. Také jsme mnoho věcí vyráběly, např. deníčky a sklenice jsme polepily ubrousky. Také jsme si každá vyrobila vlastní sandále.

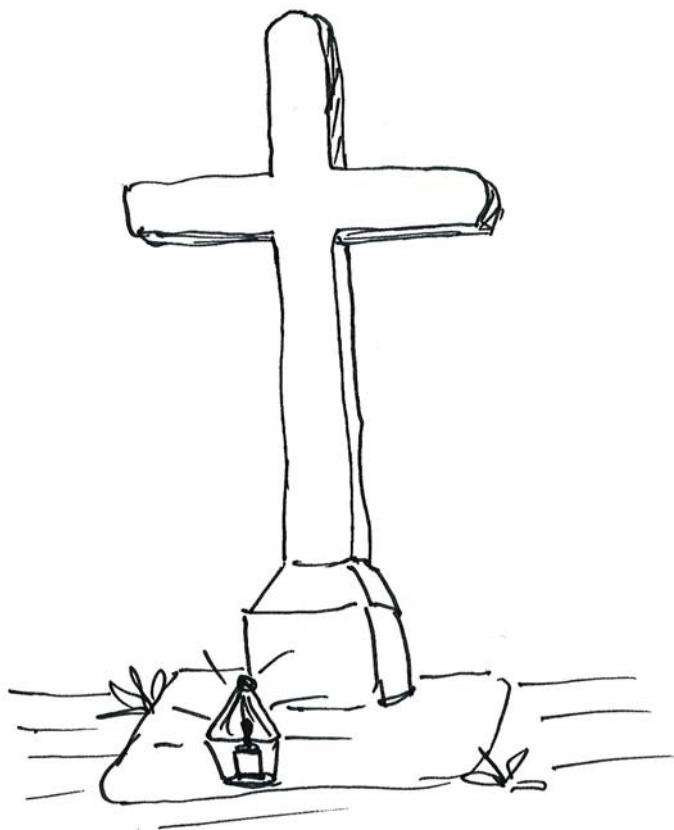
Dost jsme si to užily, nikdo nebyl odstrčený a všichni jsme se bavily a také si tuto chaloupku budu pamatovat, protože to byla naše poslední chaloupka s Eliškou (hlavní vedoucí chaloupky) ♥ □

Petra

Všimli jste si lampáče?

U některých křížů kapliček v naší oblasti se podařilo umístit tzv. lampáč. Občas tam

někdo i zapálí svíci. Každý kříž a každá kaplička jsou totiž posvátným místem a je jen dobře, když jsme si toho vědomi. Hořící světlo svíce nám to připomíná. Tato místa jsou totiž živými prameny Božích milostí a je dobře nejenom to vědět, ale i z toho čerpat. A kdy je důvod k zapálení svíce?

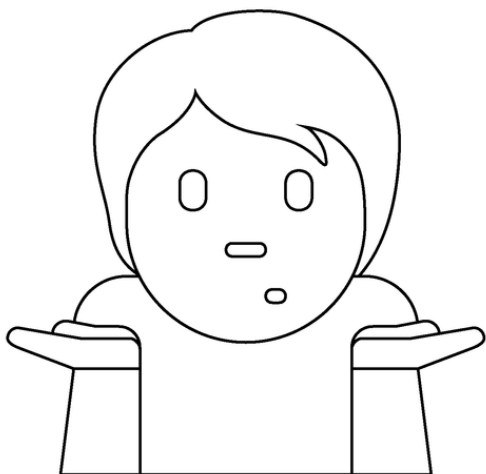
Může to být velmi často. Např. jenom to, že tím vyznávám: věřím v existenci Boží, s pokorou se skláním před tímto tajemstvím nebo zapálená svíce může být jakýmsi zhmotněním prosby: Pane, pomoz. Anebo i poděkováním za Boží pomoc a ochranu. Ty lampáče jsou u křížů i proto, aby se usnadnilo

zapálení svíce těm, kteří tuší, že k zapálení svíce mají důvod. A pokud někdy svíce hoří, není to omezení, že byste nemohli zapálit další, ale především je to nenápadná výzva alespoň na krátkou střelnou modlitbu. A pokud u některého vašeho kříže lampáč není, můžete se stavít na faře a nějaký starší vám jistě rádi věnujeme.

P. Marek Dunda

Čelem k pravdě

V Janově evangeliu je úplně klíčová věta, alespoň z mého pohledu: „*Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí*“ Jan 8,32. Proč je dobré znát pravdu? Známe to všichni. Pravda, a někdy i tvrdá, je lepší, než když nám někdo maže med kolem úst anebo když my sami sobě něco nalháváme.

Nevíme, anebo nechceme pravdu slyšet?

V tomto duchu si občas vzpomenu na starý vtip o tom, jak jistý člověk vypadl z hořejšího patra mrakodrapu. Když se pak celá záležitost vyšetřovala, zjistili, že ve 102. poschodí firma umývala okna. Vyšetřovatel se ptal pracovníka té firmy: „Neslyšel jste něco, co říkal, když prolétal kolem vás?“ „Ano, slyšel.“ „A co tedy říkal?“ řekl: „Ještě je to dobrý.“ V podobném stavu jsou ti, kteří neberou vážně pravdu, která se jich týká. Když jsme se na toto téma bavili s jedním učitelem, tak mi na závěr rozhovoru řekl: „Ale ono je to relativní, člověk vlastně neví, jak to je a jak to bude.“ Tak relativní se to může

zdát jen tomu, kdo nebere vážně to, co nám předkládá autorita nejvyšší. Když bude někdo tvrdit: „Já si myslím, že ten led mě na přehradě unese“ i v místě, kde většinou hladina zamrzá jen tence na povrchu, tak si to může tvrdit, jak chce, ale jen do chvíle, než na led v těch místech vlezte a on se pod ním prolomí a tento chudák zahučí pod něj. Objektivní pravda je totiž jenom jedna, a ta platí. Každý si může říkat, myslet, co chce a mít „svou“ pravdu, ale to platí jen do chvíle, než se ukáže, jak to skutečně je.

Kdo nevsadí na pravdu, zažije jednou kruté rozčarování

A jak to tedy je? Kdo nám ručí, že zrovna tato verze je tou pravdou objektivní? Jsme tvorové a celou pravdu o nás i o stvoření zná Tvůrce. Nakolik je to důležité pro naši spásu, natolik nám pravdu zjevuje a zavazuje nás ve svědomí, abychom podle ní také žili. Ten, kdo to relativizuje, jednou zažije velké rozčarování, protože vsadil na něco jiného než na pravdu.

Co tedy říká Nejvyšší autorita?

Jaká je tedy ta základní pravda pro nás? Učení víry ji shrnuje do 6 bodů:

- 1. Je jeden Bůh** – Bůh každého z nás zde chtěl mít. Každého má rád a zároveň od každého čeká, že se bude ptát: Tak Bože, jak si přeješ, abych žil? Kdo se nesnaží odpovídat na Boží lásku, sám sebe ochuzuje. Vždyť nerozvíjet přátelství s tím, kdo nás miluje, a kdo je náš nejlepší dobrodinec, je starými slovy katechismu pošetilost.

Spravedlnost možná už teď, ale s jistotou po smrti

2. Bůh je nejvyšší spravedlivý – zjednodušeně řečeno, každému dává to, co mu patří. Dobro odmění, zlo potrestá. Nedá se čekat, že všechno se v tomto směru zrealizuje už během pozemského života. Někteří totiž zažívají přesně opak, ale to ještě není poslední slovo Boží, to přijde až na věčnosti.

3. Jsou tři Božské osoby: Otec, Syn, Duch Svátý – tyto osoby žijí v lásce a dávají nám tak příklad, abychom my žili s láskou k bližním.

Míru lásky ukazuje velikost oběti

4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži zachránil a navěky spasil. Tato čtvrtá pravda nám ukazuje, jak velkou hodnotu má člověk v Božích očích, a jak moc je ochoten Bůh pro naši spásu obětovat. Nemělo by nás to nechat chladnými, ale podobně jako on bychom měli vzít vážně starost o svoji spásu.

Teď je čas milosti

5. Duše lidská je nesmrtelná. To, co prožíváme zde na tomto světě je jen předehra a obdobím zkoušky před životem věčným. Někteří promeškávají současný život a ani si neuvědomují, že tím hazardují se svou věčností. Spása je prvořadý úkol každého z nás. Sám Pán Ježíš k tomu řekl: „Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ A známé úsloví říká: Jenom jednu duši máš, proč tak málo o ni dbáš? Někdy je na místě říci některým, kteří setrvávají ve stavu vážného hříchu: Proč si k sobě tak krutý?

Jen ze své síly nenaděláme pro konečnou záchranu nic

6. Milost Boží je ke spáse nevyhnutelně potřeba. Nikdo z nás nezachrání sám sebe, potřebujeme k tomu Boží pomoc. Tu pomoc Bůh chce poskytnout. Často je jeho pomoc vázána na naši spolupráci. Jakou? Např. v modlitbě, v účasti na mši sv. a v dalších úkonech, které dávají Bohu najevo, že o jeho pomoc stojíme. Ta nejzásadnější pravda, která nás nemá naplňovat strachem, ale vést k správnému rozlišení je, že náš pozemský čas se krátí. Zde ještě můžeme ovlivnit úplně všechno: usmířit se s druhými a s Bohem, udělat zásadní kroky, abychom ze svého života odstranili hříchy, vykonat konkrétní dobré skutky atd.

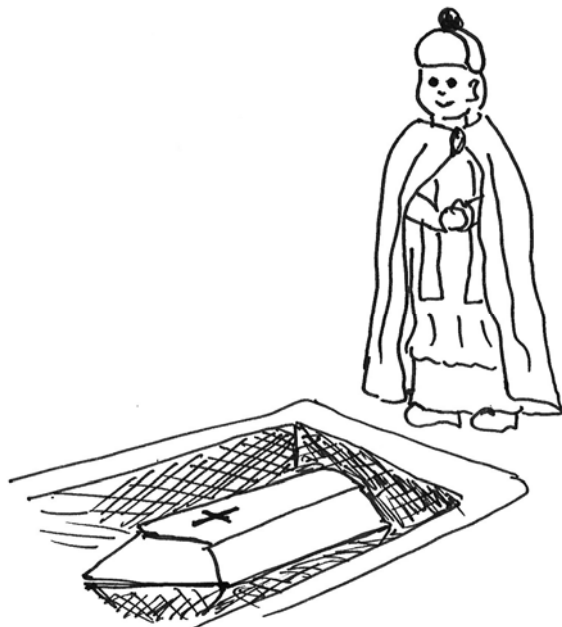
Po smrti už nic ve svém životě neovlivníme – teď ještě ano

To vše však jen do okamžiku smrti, pak už nenaděláme vůbec nic. Občas tak přemýšlím nad některými zemřelými, co by asi dali za to, kdyby se mohli alespoň na hodinu vrátit do pozemského života. Jak by asi intenzivně zapracovali, aby vyřešili něco, s čím by nechtěli přestoupit před věčného soudce. My tu hodinu ještě máme, ale každý z nás máme jednu velkou jistotu, že se dožijeme až do své smrti. A tak nepromeškejme tento vzácný čas.

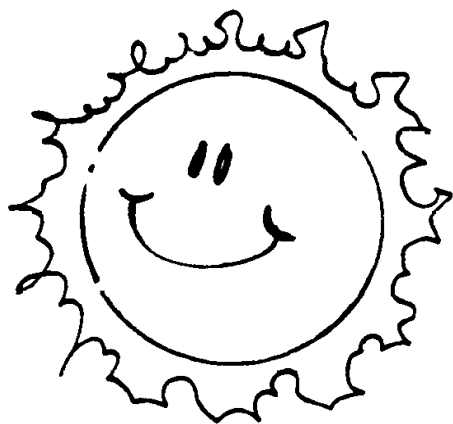
Už slyším námitky některých, kteří čtou tento můj článek a chtěli by diskutovat, ale o pravdě se nediskutuje, pravda se může buď přijmout anebo odmítnout, a to se všemi důsledky, vždyť sám Ježíš Kristus o sobě řekl: „Já jsem Pravda“ a On je ten, kdo je vítěz a ten, před kým jednou bude každý z nás stát a skládat účty ze svého života. On je vítěz – jediný vítěz, ať se to komu líbí nebo ne. Naštěstí je zde šance prosit o Boží milosrdenství. Pane, smiluj se.

Zakončím slovy, kterými končovali kazatelé při misiích zhruba před 150 lety: Mysli si co chceš, dělej si co chceš, ale pamatuj, že jednou zemřeš a souzen budeš.

sestavil P. Marek Dunda

Milá vzpomínka

Ještě že ta naše farnost žije, doufám, že tak bude i nadále. Teď máme za sebou prázdninové období, kde si většinou školáci a menší děti volno užívali, ale to volno neplatí pro ty, kteří se těmto dětem věnují. Mají to tak každý rok, a tak vědí, co je čeká. Hlavně, aby se to dětem líbilo. S koncem prázdnin ukončila svoji službu pro farnost katechetka Eliška. Vdávala se v září a určitě šťastně. Byla jsem u toho taky s kolegyní z Jeníkova, vlastně s manželi Majerovými. Líbilo se nám na její svatbě moc. Teď bude mít naše Eli jiné starosti, ale zaměstnání má podobné jako měla na faře,

tak jí přejeme, ať jí mají všichni rádi.

V sobotu 7. 10. se konala u nás v Jeníkově pouť k Panně Marii, takže jsme se mohli pozdravit i se známými z Vranova a Brna a taky s první katechetkou Markétou Nazaretou a jejím manželem. Tento den také přijela katechetka Eliška s manželem Markem.

Od listopadu začne kavárna na faře, nadále zde slouží katechetka Lucka. Budeme se na všechny těšit, i nové tváře, neostýchejte se ☺.

Také vás čekáme na dušičky, přijďte s dětmi a lampiony.

Buďte všichni zdraví a přeji vám hodně Boží lásky.

Gita S.

S mládeží v Portugalsku

O prázdninách jsem byl spolu se 13 mladými ze Znojemska na setkání mládeže v Lisabonu (dalších 5 ještě doletělo o pár dní později).

Naše skupinka letěla už ve čtvrtek na předprogram do Porta. Těšili jsme se na rodiny, ale byli jsme ubytováni v tělocvičně.

V pátek jsme si prohlédli Porto a zakončili koupelí v moři. V sobotu byla mezinárodní mše svatá a poté program. Bylo pěkně a bylo to u moře. Nedělní dopoledne jsme prožili s farností, ve které jsme byli ubytováni, společnou mší svatou. Nemuseli jsme chodit daleko, jen z tělocvičny na hřiště, protože do kostela bychom se nevešli. Odpoledne byla ve vedlejší vesnici pro mládež diskotéka.

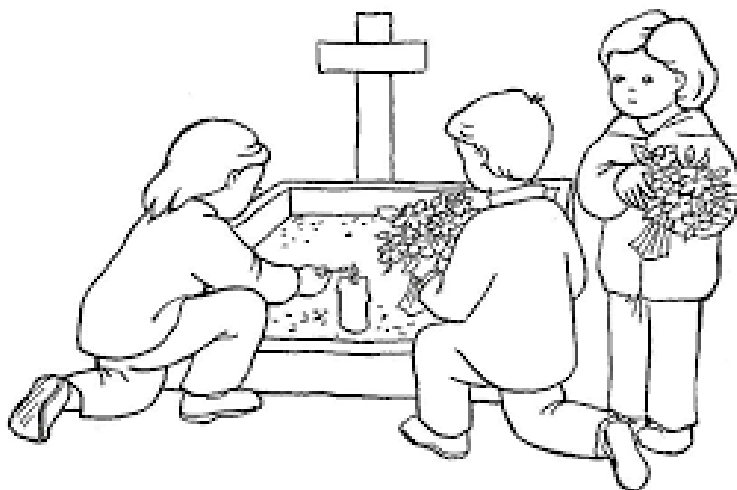
V pondělí jsme autobusem přejeli do Lisabonu. Při registraci naši 14člennou skupinku nečekaně rozdělili do tří skupin, ale i tak jsme nakonec během týdne vše dobře zvládli. Během úterý jsme si trochu prohlédli Lisabon. Od středy do pátku už nás dopoledne čekal český program, na který se mnozí těšili. Doposud nám tu totiž chyběly nějaké hlubší impulsy pro víru, takže jsme byli vděční za katecheze a české mše. Dopolední program nebyl moc dlouhý, ale byl intenzivní. Odpoledne už každý prožil podle svých priorit.

Ve středu přiletěl papež a někteří měli to štěstí, že ho „náhodou“ potkali, když projížděl kolem. Ve čtvrtek bylo oficiální přivítání a v pátek křížová cesta. Hlavní program byl o víkendu, ale to už jsme odlétali, protože jsme měli letenky na sobotu. Myslím, že to byl pro všechny velký zážitek setkání se světovou církví. Zakončím slovy jednoho z účastníků: Největší a nejsilnější zážitek vidím v tom, že se sešla mládež celého světa na jednom místě pouze za jedním hlavním účelem – být s Bohem.

o. Nik

ÚKOL PRO DĚTI:

Děti, nezapomeňte si vybarvit zpravodaj a přinést ho ukázat kněžím!

ŠKOLA + JÍDLO = LEPŠÍ BUDOUCNOST

Dne 5. - 8. 9. jsem díky Panně Marii a Ester byla na mezinárodní pouti Mary's Meals v Medugorji. Z naší republiky nás jelo celkem osmdesát. Bylo to krásné společenství nádherných lidí otevřených pro Boha a Pannu Marii. Nadchlo mě i osobní setkání s Magnusem MacFarlane-Barrow, zakladatelem tohoto hnutí, velmi milým člověkem, ochotným s každým osobně pohovořit či se vyfotografovat.

Činnost Mary's Meals je založena na rovnici
ŠKOLA + JÍDLO = LEPŠÍ BUDOUCNOST

V současné době živí 2 429 182 dětí. Náklady na jídlo pro jedno dítě na rok činí 520,- Kč. Magnus nás prosí o modlitby za úmysly a činnost Mary's Meals a za finanční podporu. Přesto, že jsem byla v Medugorje už několikrát, tato pouť mě oslovila nejvíce. Ukázala mi, jak se na svět dívat zase z trochu jiného úhlu, zamyslet se nad tím, jak můžu ještě účinněji pomoci.

Lenka Pisková

Byla jsem „Dobrovolníkem“ v Angole

Isem z přímětické farnosti a letos na jaře jsem strávila tři měsíce v Calulo, což je vesnice v Angole. Bydlela jsem zde v komunitě řádových sester salesiánek, proto jsem měla možnost poznat jejich způsob života a účastnit se každodenních modliteb. Sestry salesiánky založily v Angole celkem šest škol, jedna z nich se nachází v Calulo. Dívkám v dívčím internátu nabízejí bydlení, stravu, oblečení, školní pomůcky, odborné kurzy a poradenství týkající se jejich života. V areálu sester je také lékařská klinika a pekárna. Kromě toho sestry provozují také malou školu ve vesnici Quitila, ta je vzdálená asi 30 km od Calulo, do které každé ráno dojíždějí. Moje činnost v podstatě spočívala ve vypomáhání sestrám a věnování se dětem, měla jsem stanovený program na každý den v týdnu. Nevyučovala jsem každý den stejnou třídu, nýbrž se třídy střídaly, tudíž jsem navštívila mladší i starší žáky. Odpoledne jsem pak v Calulo trávila čas s dívkami z internátu.

Naše farnost podpořila velké misijní dílo sester

Celkově pro mě pobyt v Angole byl velice obohacující a velice jsem si ho užila. Měla jsem příležitost být součástí tamní salesiánské komunity a trávit čas s místními lidmi. Poznala jsem kulturu angolských obyvatel a prožívala jejich starosti i radosti. Odnáším si spoustu zážitků. Zároveň bych touto cestou chtěla poděkovat všem, kteří sestry salesiánky v Angole podpořili. Než jsem totiž odletěla do Angoly, tak v naší farnosti

proběhla sbírka. Lidé měli možnost darovat libovolnou částku a nasbíralo se celkem 30 800 Kč. Vybranou částku jsem vezla s sebou do Angoly a předala ji sestřám v Calulo. Za darované peníze sestry budou moci nakoupit další školní pomůcky pro děti, školní uniformy, svačiny dětem do škol, vybavení do dívčího internátu včetně hygienických potřeb a spoustu dalších potřebných věcí. Za dary upřímně Pán Bůh zaplat'!

slečna Andrea z Přímětic - pokračování příště

S Bohem v Lisabonu

Když se lidé ptají, jaké to bylo v Lisabonu (o letošních prázdninách se tam konaly Světové dny mládeže s papežem), mohu odpovídat, že tam byl se mnou Bůh. Popíšu jeden svůj zážitek, kdy zpětným pohledem mohu vnímat, jak mě Bůh doprovázel.

Šel jsem takhle po ulici a říkám si: „Já neumím řeč. Já tu nemám data, a tudíž se mi těžko hledá, kde je jídlo nebo nějaký program. Mám z toho být sklíčený? Ne! Proč? To všechno jsou jen berličky, já se chci opírat o Boha a vnímat, že on mě vede. Pane, svěřuji se Tobě, veď mě Ty.“

A Bůh mě opravdu vedl. Bylo to večer a já jsem si říkal, že bych se mohl podívat k osvětlené soše Krista na druhém břehu moře. Došel jsem k vodě a zrovna jel trajekt.

Tak jsem nastoupil. Trochu mě sice mátl, že nejel směrem ke Kristu, ale spíš na druhou stranu, takže se od něj vzdaloval. Když jsem vystoupil na druhém břehu, byla všude tma, ale stál tam nějaký autobus. Tak jsem do něj zkusil nastoupit a rozepjal jsem ruce. Řidič pokýval hlavou a já jel. Opravdu mě dovezl kousek od Ježíše.

Jenže jsem nevěděl, že socha Krista je v areálu, který se v 19 h uzavírá, takže jsem se k ní nedostal (zajeli jsme tam s mládeží druhý den). Tak jsem si alespoň prohlédl okolí a vydal se směrem dolů. Zrovna jela nějaká tramvaj, tak jsem do ní nastoupil a dojel k moři. Tam mi za 15 min jel trajekt. Přeplovil jsem se zpátky na druhý břeh, bylo kolem jedné hodiny. Po vystoupení z lodi jsem si šel odskočit, jenže mezitím zavřeli metro a poslední spoj mi ujel. Zkusil jsem jít na autobus a kupodivu jel. Takže ve 2,30 jsem nakonec šťastně skončil ve spacáku. Co mě na tom nejvíc fascinuje je to, jak to vše pěkně navazovalo. Nikde žádné zbytečné prostoje, když jsem potřeboval, aby něco jelo, tak to jelo. Je to pro mě krásná zkušenost, jak se Pán Bůh o nás stará.

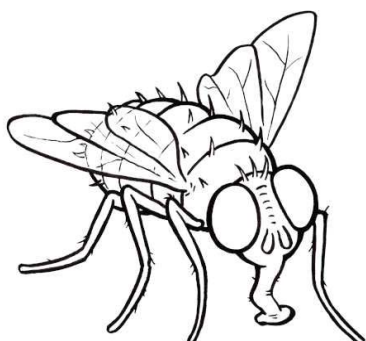

...Vtipy... Vtipy... A zase ty vtipy...

Muž u lékaře: Doktorka: „Příznaky?“ Muž: „Myšlenky na smrt, sebelítost...“ Doktorka: „Takže rýmička?“ Muž: „Může být.“

Kárá paní Nováková muže: „Když jsem ti říkala, že mám ráda pestrý podzim, nemyslela jsem tím, že se budeš vracet z hospody zmalovanej!“

Jedou křesťan, Žid a šaman ve vlaku. Na křesťana si sedne moucha, ale on ji odežene. Tak si moucha sedne na Žida, ale ten ji taky odežene. Tak si moucha sedne na šamana, ale ten ji chytí a sní. Za chvíli si na křesťana znovu sedne moucha, ale on ji zase odežene.

Tak si moucha sedne na Žida. Ten ji chytí, otočí se na šamana a povídá: „Příteli, koupíš mouchu?“

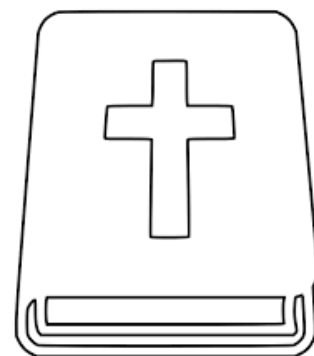
Host v baru na vrchního:

„Už budu muset jít domů. Dejte mi něco, abych rychle vystřízlivěl.“
„Tady máte účet.“

Maminka: „Pepíčku co to papáš?“

Pepíček: „Vteřinový hm hm hmm ...“

„Ahoj Karle, jak žiješ?“ „Ále, do-do-dobře.“ „Čím se teď živíš?“ „Ále, prodávám bi-bible.“ „Ty prodáváš bible? A to ti vynáší?“ „Ja-ja-jasně! Mám p-plné ka-ka-kapsy pe-peněz!“ „Vážně? A jak je prodáváš?“ „No-normálně! P-p-přijdu, za-za-zazvoním a po-povídám: Do-do-dobry den! Já pro-pro-dávám bi-bibli! Ku-kupte si je-jednu, ne-ne-nebo vám ji p-p-přečtu!“

Dušičkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2023 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2023. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300